

може да дойде; обаче слѣдъ малко дойде второ извѣстие, че той пристигналъ въ Радомиръ, кждѣто щѣлъ да прѣношува. Началството разчиташе, че *Негово Височество* ще пристигне въ Кюстендилъ не по-рано отъ 10 часа прѣдъ обѣдъ на другия день — 19 Юлий, и, освѣнъ това, направено бѣ разпорѣждане да се съобщи отъ Радомиръ телеграфически за трѣгванъето на Княза. Направено всичко това, всѣкой спокойно чакаше съобщението, което щѣше да пристигне на слѣдущий день, спорѣдъ нашия разчетъ. Почетната рота, подъ командата на поручикъ Голѣминова, (по рано азъ бѣхъ назначенъ да командвамъ тази рота, но незнахъ по какви съображения, отмѣнихъ туй), щѣше да отиде на означеното за срѣща мѣсто слѣдъ извѣстието отъ Радомиръ. Дежурехъ по лагера само младигѣ офицери, но за деньтъ, въ който се очакваше Негово Височество, бѣхъ назначенъ азъ. Врѣмето прѣзъ тѣзи дни бѣ доста добро, небето ясно-синкаво и ни едно облаче се неவிждаше въ зенита — хоризонта; личѣше си, че скоро нѣма да се развали. Хубавитѣ, ясниѣ лѣтни ноци, прохлаждани отъ лекъ вѣтрецъ, ни зовехъ на дълги нощни другарски бесѣди изъ ближнитѣ плодни градини и тукъ, подъ нощната прохлада въ гжстината на сѣнката, събрани нѣколцина обсъждахме минжлото и настоящето и мечтаехме бжджщето. Тоя начинъ на животъ бѣ тѣй обикновенъ станжлъ у насъ, щото непрѣдавайки никаква нова жизненна нравственна струя, нашия животъ изъ день въ день ставаше по-прозаически. Празника и извѣстието за идванъето на княза, ни раздвижи и офицери и солдати.

Негово Височество щомъ стигналъ въ Радомиръ—въ 10 ч. вечеръта — слѣдъ малка почивка